

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 10. marca 2011
— Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-51/10 P) ⁽¹⁾

[*Odvolaie — Ochranná známka Spoločenstva — Označenie pozostávajúce výlučne z číslíc — Prihláška označenia „1000“ ako ochrannej známky pre brožúry, periodiká a noviny — Údajne opisný charakter uvedeného označenia — Kritériá uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 40/94 — Povinnosť ÚHVT zohľadniť svoju skoršiu rozhodovaciu prax]*

(2011/C 139/15)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (v zastúpení: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Odvolaie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 19. novembra 2009, Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT (T-298/06), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) zo 7. augusta 2006 vo veci R 447/2006-4, ktorým sa zamietlo odvolaie podané proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka, ktorý zamietol zápis slovnej ochrannej známky „1000“ pre tovary a služby tried 16, 28 a 41 — Porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 40/94

Výrok rozsudku

1. *Odvolaie sa zamieta.*
2. Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 10. marca 2011
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Telefónica Móviles España, SA/Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

(Vec C-85/10) ⁽¹⁾

(*Telekomunikačné služby — Smernica 97/13/ES — Všeobecné oprávnenia a individuálne licencie — Poplatky a úhrady uplatniteľné na podniky, ktoré sú držiteľmi individuálnych licencií — Článok 11 ods. 2 — Výklad — Vnútroštátna právna úprava, ktorá nestanovuje osobitné určenie poplatku — Zvýšenie poplatku za digitálne systémy bez toho, aby bol zmenený poplatok za analógové systémy prvej generácie — Zlučiteľnosť*)

(2011/C 139/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Telefónica Móviles España, SA

Žalované: Administración del Estado, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Supremo — Výklad článku 11 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v odvetví telekomunikačných služieb (Ú. v. ES L 117, s. 15) — Poplatky a úhrady podnikov, ktorým boli udelené individuálne licencie — Uloženie finančných povinností, ktoré idú nad rámec dovolený smernicou a ktoré slúžia cieľu, ktorý smernica neupravuje — Znevýhodňovanie novej technológie vo vzťahu k zastaralej technológii

Výrok rozsudku

Požiadavky stanovené v článku 11 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/13/ES z 10. apríla 1997 o spoločnom rámci pre všeobecné oprávnenia a individuálne licencie v odvetví telekomunikačných služieb, podľa ktorých úhrada uložená poskytovateľom telekomunikačných služieb za využívanie obmedzených zdrojov musí sledovať cieľ spočívajúci v zabezpečení optimálneho využívania týchto zdrojov a musí zohľadňovať potrebu rozvoja inovačných služieb a hospodárskej súťaže, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá poskytovateľom telekomunikačných služieb, ktorí sú držiteľmi individuálnych licencií na používanie rádiových frekvencií, stanovuje povinnosť úhrady bez toho, aby stanovila osobitné

určenie príjmov získaných na základe tejto úhrady, a ktorá vo významnom rozsahu zvyšuje výšku tejto úhrady za určitú technológiu bez toho, aby ju zmenila v prípade inej.

(¹) Ú. v. EÚ C 134, 22.5.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 17. marca 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo — Portugalsko) — Strong Segurança SA/Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Vec C-95/10) (¹)

(Verejné zákazky na služby — Smernica 2004/18/ES — Článok 47 ods. 2 — Priamy účinok — Uplatniteľnosť na služby uvedené v prílohe II B smernice)

(2011/C 139/17)

Jazyk konania: portugalsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Strong Segurança SA

Žalované: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Supremo Tribunal Administrativo — Výklad článkov 21, 23, článku 35 ods. 4 a článku 47 ods. 2 a prílohy II B smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132) — Ekonomická a finančná situácia uchádzačov — Možnosť hospodárskeho subjektu odvolať sa na kapacitu inej hospodárskej jednotky — Priamy účinok oneskorene prebratej smernice

Výrok rozsudku

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby neukladá členským štátom povinnosť uplatňovať článok 47 ods. 2 tejto smernice aj na zákazky, ktorých predmetom sú služby uvedené v prílohe II B tejto smernice. Táto smernica však nebráni tomu, aby členské štáty vo svojich právnych poriadkoch, resp. verejní obstarávatelia v dokumentáciách k zadávaciemu konaniu takého uplatňovanie stanovili.

(¹) Ú. v. EÚ C 113, 1.5.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 17. marca 2011 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Symvoulis tis Epikrateias — Grécko) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)/Ypourgos Emporikis Naftilias

(Spojené veci C-128/10 a C-129/10) (¹)

[Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda poskytovania služieb — Námorná kabotáž — Nariadenie (EHS) č. 3577/92 — Články 1 a 4 — Predchádzajúce správne povolenie pre služby kabotáže — Kontrola podmienok bezpečnosti plavidiel — Dodržiavanie poriadku v prístavoch — Závazky služby vo verejnom záujme — Neexistencia presných a vopred známych kritérií]

(2011/C 139/18)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Symvoulis tis Epikrateias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10), Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Žalovaný: Ypourgos Emporikis Naftilias

Za účasti: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Symvoulis tis Epikrateias — Výklad článkov 1, 2 a 4 nariadenia Rady EHS č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kabotáž) (Ú. v. ES L 364, s. 7; Mim. vyd. 06/002, s. 10) — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca predchádzajúce správne povolenie na služby námornej kabotáže — Systém umožňujúci kontrolovať možnosť vykonania námorných spojení za podmienok dodržania bezpečnosti plavidla a prístavného poriadku — Neexistencia presných a vopred známych kritérií

Výrok rozsudku

Ustanovenia článkov 1 a 4 nariadenia Rady EHS č. 3577/92 zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kabotáž), sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zavádza režim predchádzajúceho povolenia pre služby námornej kabotáže, spočívajúci v prijímaní správnych rozhodnutí, ktorými sa ukladá povinnosť dodržiavať určité rozpisy hodín na jednej strane z dôvodov bezpečnosti plavidiel a prístavného poriadku a na strane druhej z dôvodov záväzkov služby vo verejnom záujme, za predpokladu, že taký režim sa zakladá na objektívnych, nediskriminačných a vopred známych kritériách, najmä v prípade, že viacerí majitelia lodí chcú vplávať do toho istého prístavu v tom istom čase. Pokiaľ ide o správne rozhodnutia ukládajúce záväzky služby vo verejnom záujme, je navyše potrebné, aby sa dala preukázať skutočná potreba služby vo